

ตามไปดูวิถีชีวิต ชัยพร พรหมพันธุ์ ชาวนาเงินล้าน

นำเสนอเมื่อ : 9 พ.ย. 2552

ตามไปดูวิถีชีวิต ชัยพร พรหมพันธุ์ ชาวนาเงินล้าน

ชัยพร พรหมพันธุ์

[เรียบเรียงข้อมูลโดยกระปุกดอทคอม](#)

"ใครว่าทำนาแล้วจน...ไม่จริงหรอก ทำนาคันดีกว่าทำงานกินเงินเดือนอีก"

นี่คือคำพูดยืนยันหนักแน่นจากปากของ ชัยพร พรหมพันธุ์ เกษตรกรดีเด่นสาขาอาชีพทำนา ที่ ชัยพร พรหมพันธุ์ กล่าวการันตีแบบนี้ก็เพราะว่าชาวนาอย่าง ชัยพร พรหมพันธุ์ ทำกำไรเหาะ ๆ หักต้นทุนเรียบร้อยแล้ว เมื่อฤดูกาลผลิตที่แล้ว 2,000,000 บาทเศษ และฤดูที่เพิ่งผ่านพ้นไป 1,000,000 บาทเศษ ๆ และตลอดหลายปีที่ผ่านมา มีเงินเหลือใช้มากพอ จนสามารถกำหนดเงินเดือนให้ตัวเองและภรรยาในอัตราเดียวกับผู้บริหารเสื้อคอปกขาวในเมือง มีโบนัสจากผลประกอบการไม่เคยขาด โดยเฉลี่ยก็มีรายได้ตกคนละประมาณ 60,000 – 70,000 บาท ปีก่อนนี้ซื้อทองเส้นเทาหัวแม่โป้งมาใส่ พรอม ๆ กับถอยรถกระบะมาขับเล่น ๆ อีกต่างหาก

ซึ่งนอกจากเงินเดือนและโบนัสสูงแล้ว ชัยพร พรหมพันธุ์ ยังซื้อที่ดินขยายการผลิตออกไป 30 ไร่เชินต์ ในช่วง 20 ปี ด้วยเงินสดไม่เคยขาดทุนจากการทำนาต่อเนื่องมานับตั้งแต่ปี 2533 ไม่เคยมีหนี้สิน มีหลักประกันสุขภาพชั้นดี จากการส่งประกันชีวิตประกันสุขภาพระดับ A เดือนละร่วมแสน สูงสุด 3 คน เรียบจบปริญญาโทโดยชนหนาแข็งไม่รวง... วันว่างยังพาลูก ๆ ออกไปหาของกินอร่อย ๆ นอกบ้าน ชาวนาคนนี้เขาทำได้อย่างไร ทำไมชีวิตจึงมีเงินเก็บมากมายขนาดนี้ วันนี้กระปุกดอทคอมจะพาไปเรียนรู้การใช้ชีวิตจากเขากันค่ะ...

นายชัยพร พรหมพันธุ์ ชาวนาวัย 48 อยู่บ้านเลขที่ 35 หมู่ที่ 1 ตำบลบางใหญ่ อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากศูนย์การศึกษาออกโรงเรียน อำเภอบางปลาม้า สมรสกับคุณวิมล พรหมพันธุ์ บุตรมี 3 คน เป็นชาย 1 คน หญิง 2 คน รักอาชีพการทำนาเป็นชีวิตจิตใจ ความมั่งคั่งมั่นคงทั้งปวง ได้มาจากการทำนาโดยสุจริต ไม่เอาเปรียบดินไม่เอาเปรียบน้ำ คิดชื่อ ขยันขันแข็ง และมีสองมือหยาบกรำจากการทำงานหนักเช่นชาวนาทั่ว ๆ ไป โดยชาวนาโดยส่วนใหญ่คู่กับตำนายนึงทำยั้งจน ทำนาจนเสียนา แต่สำหรับเขา ทำนาบนที่ดินมรดกพอ 20 ไร่ กว่าไร่ กับอีกส่วนหนึ่งเขาเช่าเพิ่มเติม ทำไปทำมาก็ซื้อที่นาเข้ามาเป็นของตัวเอง ปาเข้าไป 100 ไร่ กว่าไร่ แถมซื้อที่นามาโดยไม่เคยกู้แบงก์ ไม่เคยเป็นลูกค้าข้าใคร

"ผมล้มมาเยอะเหมือนกัน" สำเนียงเหน่อ ๆ ของลูกชายคนโตของผู้ใหญ่บ้านแห่ง ตำบลบางใหญ่ ผู้เพียรพยายามหาหนทางตั้งตัว เคยทำแม่แต่นาทุ่งและสวนผลไม้คละชนิด แต่สู้หาไม่ไหว ต้องกลับมาเป็นชาวนาตามรอยพ่อ

“นี่ก็สุพรรณ๖๐ เหมือนกัน”
ต่างไปก็ตรงข้าวที่สุพรรณบุรี๖๐ ของซันพร ทรหมั่นพันธุ์
เขาคัดพันธุ์ให้เหมาะกับพื้นที่ของตัวเอง
ควบคุมตั้งแต่ต้นฟู้กทำกับราคาข้าวที่ขายโรงสี ถึงจะไม่ถึงร้อยบาท

"ทำนาเคมีมา 20 กว่าไร่ ครั้งแรกปี 2525 ได้ข้าว 13 เกวียน จำได้แม่นเลย
ขายได้เกวียนละ 2,000 บาท ขาดทุนยับ พอดูหนทาง เลยไปสมัครเป็นผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน
คิดว่าจะได้เบิกเงินค่าเรียนลูก เพราะมองอนาคตแล้วว่าไม่มีปัญญาส่งลูกแน่ แต่ปี 2531
เปลี่ยกระโดดสีน้ำตาลอวละวาดหนัก แถวบ้านเราโดนกันหมด ก็พอดีอาจารย์เดชา ศิริภัทร
ทำเรื่องนาอินทรีย์และใช้สมุนไพร มาขอทำแปลงทดลองปลูกสมุนไพร พอก็แบ่งนาให้ 5 ไร่
ด้วยความเกรงใจ อาจารย์ก็เริ่มทดลองใช้สะเดาสู้กับเปลี่ย เครื่องไม่เครื่องมือเยอะ
ผมก็ไปช่วยอาจารย์ฉีด ก็ฉีดไปยั้งงั้น เราไม่ได้ศรัทธาอะไร

แต่ปรากฏว่าแปลงนาที่สารเคมีเสียหายหมด ส่วนแปลงนาที่ฉีดสะเดากลับไม่เป็นอะไร

ผมก็เริ่มจะเชื่อแล้ว แต่ก็ยังไม่เต็มร้อย เลยเอามาทำในนาของผมเอง
ซึ่งปีนั้นชาวนาโดนเพลี้ยกันเยอะมาก หน่วยปราบศัตรูพืชจังหวัด
เขาเลยเอายาที่ผสมสารเคมีมาแจก ผมก็ลองเอามาใช้ โดยแบ่งว่าแปลงนาที่ฉีดสารเคมี
แปลงนาที่ฉีดสะเดา ซึ่งผลก็ปรากฏออกมาว่า แปลงนาที่ฉีดสะเดาปลอดภัยดี
เก็บเกี่ยวข้าวก็ดี แต่แปลงที่ฉีดสารเคมีตายหมด ตั้งแต่่นั้นมาก็เลยเชื่อสนิทใจ
แล้วมาลองทำเองดู ผมก็หักกิ่งก้านสะเดามาใส่ครกตำเอง
ภรรยาก็นวดทำไปทำไมเสียเวลา แต่ผมรัน คือยังไงก็ขอลองหน่อย
ก็เอาไปฉีดแล้วข้าวก็ได้เกี่ยว ผลผลิตก็ออกมาดีเกินคาด
ที่นี้ชาวนาก็แหมาขอสูตรเอาไปทำบ้าง แต่ก็ไม่ค่อยมีใครประสบความสำเร็จ
เพราะเขาใช้สมุนไพรคู่กับยาเคมี บางคนใช้เคมีจนเอาไม่อยู่แล้วถึงหันมาใช้สะเดา
พอมันไม่ได้ผลทันตาเห็น ก็กลับไปใช้สารเคมีกันเหมือนเดิม”
เกษตรกรดีเด่นสาขาอาชีพทำนา กลาว

การคิดต้นทุนของเขา ลงทุนเต็มที่ตกไร่ละ 2,000 บาท
ในขณะที่ขายได้เกี่ยวหนละไม่ต่ำกว่า 8,000 บาท ซึ่งหลังจากเขาทำนาอินทรีย์ได้เพียง 3 ปี
มีเงินเหลือมากกว่า 6 ปี ที่มีจอมอยู่กับปุ๋ยยา อย่างไรก็ตาม
หลังจากผ่านร้อนผ่านหนาวมามากมาย ก็ใช้เวลาช่วยพระจะหวังวิชาความรู้
เขายังได้ให้คำปรึกษากับผู้ที่มีปัญหา และสนใจในวิถีเกษตรอินทรีย์
ที่โทรมถามาขอคำปรึกษาตามสายแทบจะทุกวัน

ใครว่าทำนาแล้วจน...ไม่จริงหรอก" ชัยพรยืนยันหนักแน่นซ้ำอีก
สำคัญตรงที่ต้องทำนาแบบใช้สมอง ไม่ใช่ทำนาแบบเป็นผู้จัดการนาสถานเดียว

"ถ้าเป็นผู้จัดการละจนแน่ มีมือถือเครื่องเดียวโทรสั่งตามกระแส
มีนาอย่างเดียว ที่เหลือจางเขา เริ่มทำไร่นึงก็ต้องมีพันกว่า ตั้งแต่ทำเทือก ทำดิน
ไปย่นหวาน เฉพาะไคแคตนะะ ยังไม่รู้เลยว่าจะได้เกี่ยวไหม จากนั้นต้องฉีดยาคุมหญ้า
ใส่ปุ๋ยอีกหลายพัน ของเราต้นทุนไม่ก็สตางค์ อาศัยว่าต้องละเอียดอ่อน
ต้องรักษาธรรมชาติ แล้วก็ต้องเป็นลูกจ้างตัวเอง ไม่ใช่ผู้จัดการ พอไปพูดกับเขา
เขาก็บอกนาเขาเหนื่อย แล้วก็เขาเขา ทำอินทรีย์ไม่ได้หรอก ผมก็บอกว่าเมื่อก่อนผมก็เขา
ทำไมยังทำได้ ทำจนมีเงินซื้อนา เขาไม่คิดย้อนกลับใจว่าสมัยปุ๋ยยาตายายทำนา
มันมียาที่ไหนละ คนโบราณยังได้เกี่ยว ของเรายังดี มีสะเดาใหญ่ฉีด สมัยโบราณมีที่ไหนละ
ไอบางคนเห็นชาวเราเขี้ยว ก็บอกวาคงแอบใส่ปุ๋ยกลางคืนละมัง แหม!
กลางวันยังไม่มีเวลาเลย จะมาใส่ปุ๋ยกลางคืน มาฉีดใหญ่มันเอาตายอะ" ชัยพร กล่าว

ทุกครั้งที่ขายข้าวได้
เขาจะนึกถึงบุคคลที่นำเอาวิถีเกษตรอินทรีย์มาให้เขาได้รู้จัก และปรับใช้ในที่นาของเขา
จนมีเงินเหลือเก็บ ... "ถ้าผมไม่ได้เจออาจารย์เดชาก็คงไม่ได้เกิดหรอก
คงไม่ได้ส่งลูกเรียนปริญญาโทไป 2 คน อีกคนก็ว่าจะเรียนปีหน้า
ลูกมาที่เอาเงินค่าเทอมทีละ 40,000 – 50,000 บาท ก็ยังเฉย ๆ เรามีสให้"

ขณะที่ อาจารย์เดชา ศิริภัทร แห่งมูลนิธิข้าวขวัญ
ผู้เพียรพยายามเผยแพร่วิถีการทำนาอินทรีย์ยืนยันว่า ไม่ได้ช่วยอะไรชัยพรมากกว่านั้น
ความสำเร็จทั้งปวงเกิดจากตัวชัยพรเอง แต่สำหรับชาวนา ป.4
ถือเป็นบุญคุณใหญ่หลวงที่ทำให้เขาก้าวมาได้ถึงวันนี้

ลูก 3 คน ของชาวนา ป.4 คนโตกำลังเรียนปริญญาโท สาขาปรับปรุงพันธุ์พืช
ที่มหาวิทยาลัยเกษตร กำแพงแสน คนกลางเรียนปริญญาโท เศรษฐศาสตร์
ที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน สวนลูกสาวคนเล็กเพิ่งจบปริญญาตรี เกียรตินิยม
จากคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน ตอนนีทำงานธนาคาร ทุก ๆ
เย็นวันศุกร์ที่ลูก ๆ กลับบ้าน ครอบครัวชาวนาเล็ก ๆ ก็จะคึกคักมีชีวิตชีวา
ขับรถออกไปหาของอร่อยกินกัน
ในขณะที่ชาวนาตุนทุนสูงหาติดกันไม่เคยคิดฝันว่าจะมีโอกาสเช่นครอบครัวของชัยพร

ลมทุ่งพัดอุ้มมา เมฆตั้งเค้ามาทางขอบฟ้าตะวันตก
นารกฟางของเขาแผยขยายออกไปลิบตา ชัยพรยืนฟังรถลากมองดูอย่างพอใจ ลูก ๆ
โตกันหมด ไตเรียนกันสูง ๆ เปลื้องภาระไปอีกเปลวระ สองคนสามีภรรยาตกลงกันว่า
หน้าปีนี้จะเอาโบนัสใหญ่คนละแสน แล้วแบ่งรายได้แข่งกัน ลูกสาวคนโตบอกว่า
เรียนจบโทเมื่อไหร่จะกลับมาช่วยพ่อทำนา จะได้เพลารแรงพอ แต่พอกลับบอกว่า
ยังทำนาสนุกอยู่

"ลูกเขาไม่อายุหุรอกที่พ่อเป็นชาวนา พ่อเราออกทีวี อาจารย์เขาเห็น
เพื่อนเขาเห็น ยังมาถามเลยว่า ไม่เห็นบอกเลยว่ามีพ่อเป็นถึงเกษตรกรดีเดนของประเทศ
บางที่ต่อไปถาคคนเปลี่ยนมาทำนาอินทรีย์กันทั้งประเทศ นาดีมีกำไรกันหมด
การบอกใครต่อใครว่าเป็นลูกชาวนา อาจเป็นความภูมิใจ
เหมือนกับยุคหนึ่งที่คุณได้ปลื้มไปกับการเป็นลูกพระยาาก็ได้" ชัยพร กล่าวหน้าบาน
พร้อมเลาตอวา ตอนนีเรายังทำสนุก ก็อยากขยายที่ทำให้กว้างออกไป ทำไปเถอะ
ทำไปเรื่อย ๆ ทำเพูลิน ๆ ไม้ขาดทุนหุรอก ทำนาอะ มีแต่กำไร
บอกกับตัวเองว่าถาคดูนี้ไตรอยกว่าเกวียนจะขอโบนัสทอง 10 บาท
บอกอย่างนี้ก็เลยตองขยันฉืดฮอโรมน ทำดิน ทำจิปาถะ แลวกก็ได้

และนี่คือวิถีชีวิตของ ชัยพร พรหมพันธุ์ ชาวนาร้อยล้าน
ที่สามารถลบคำกล่าวที่ว่า "ทำนามีแต่จน" ได้สำเร็จ...
โดยทั้งหมดทั้งมวลที่ทำให้เขาสามารถมีวันนี้ได้ก็เพราะการทำนาแบบเกษตรอินทรีย์
ไม่ใช่สารเคมี นอกจากจะเป็นการประหยัดค่าใช้จ่ายแล้ว
ยังสามารถเพิ่มผลผลิตได้มากขึ้นอีกด้วย และอีกสิ่งหนึ่งที่ทำให้เขาประสบความสำเร็จคือ
การเป็นคนขยัน ลงมือปฏิบัติเอง แถมไม่กวนให้เป็นการะอีกต่างหาก...

ขอขอบคุณข้อมูลจาก

นิตยสาร ค คน

ปีที่ 4 ฉบับที่ 12 (48) เดือนตุลาคม พ.ศ.2552

